

20. Въ библиотеката на дѣда Димитраки въ една гръцка църковна книга е отбелязано на гръцки:

„1846 г. 15 май въ срѣда, 9 часа, доде въ Търново султанъ Абдулъ Меджитъ и замина въ сѣбота въ 3 часа. Търновскитѣ търговци му дадоха прошение съ молба да уреди търговско сѣдилище въ града имъ. Султанъ се съгласи и сѣдилището се уреди. Въ сѣщото прошение търновскитѣ търговци съобщиха на султана, че търпятъ голѣми щети отъ разбойниците.“ Копието отъ това прошение, написано на французки и гръцки езикъ, се намираше въ библиотеката на дѣдо Димитраки. И важно е да се отбележи, че за българитѣ въ 1846 г. и то въ гр. В. Търново, официалния езикъ бѣ гръцкиятъ.

За сѣщото има бележка на гръцки въ майския миней на църквата св. Архангелъ, въ която се казва: „1846 г. 15 май, въ срѣда дойде султанъ Абдулъ Меджитъ въ Търново и биде посрѣщнатъ много добре. Стоя три дена.“

21. Въ септемврийския миней на сѣщата църква св. Архангелъ е отбелязано: „1849 г. месецъ септември 1, 2, 3, 4 и 5. Научихме се, че има война.“

22. Въ октомврийския миней на сѣщата църква, отбелязано е на гръцки: „1849 г. октомври 15. Научихме се, че врачанския епископъ, когато е чель съ свещеницитѣ въ църквата, е билъ ударенъ отъ единъ турченъ, който е умрѣлъ.“ А въ друга една бележка отъ 20 октомври пакъ тамъ се казва, че въ Търново биле потурчени десетъ души.

23. Пакъ въ сѣщия миней е отбелязано: „1850 г. Минаха маджаритѣ на 17 мартъ. Заведоха ги за Шуменъ. Всички бѣха 40 души, съпроводжани отъ 3 заптиета.“ А въ друга една бележка е писано: „1853 г. 30 октомври, день петъкъ. Заповѣда се на христианитѣ да правятъ молебень въ църквитѣ, за да надвиятъ турцитѣ на руситѣ.“

24. Въ книгата *Οδηγός τῆς ἐνσεβείας* — Водачъ къмъ благочестието, въ една бележка, писана собственоръчно отъ дѣда Георги Анагностъ на гръцки и подписана отъ него, се казва: „*Τῇ 28 Ιανουαρίου 1854 ἔτος. Σήμερον ἀξιώθηκα καὶ ἔλαβον νισιάνην λογιζόμενον Μεξιδιέ ἀπὸ τὸν πολυχρόνιον μου βασιλέαν ἡμῶν σουλτάν Απτόνλ Μετζιτ. Ὁ ἅγιος Θεός νά τὸν πολυετή. Ἀμήν. Γεώργιος παπᾶ Συμέονου* — 28 януарий 1854 г. Днесъ се удостоихъ и получихъ орденъ, нареченъ Меджиде отъ многолѣтния ни царъ султанъ Абдулъ Меджитъ. Богъ да умножи годинитѣ му. Георги попъ Симеоновъ.“ Въ друга пкъ гръцка книга *Τυπικόν* — Типикъ, отъ сѣщия Георги Анагностъ е писано: „14 септемврий 1856 г. Отбелязвамъ, че отъ днесъ предадохъ длъжността си кааза-векели... Изпълнявахъ тази длъжностъ 24 години.“

25. Въ една сбирка отъ църковни книги отъ библиотеката на сѣщия Георги Анагности има бележка на гръцки: „1865 г. дѣдо Коло Фичето направи моста на Бѣла“. Колу Фичето е отъ гр. В. Търново, дѣдо на покойния генералъ Ив. Фичевъ. Този мостъ при гр. Бѣла е бележитъ по конструкцията си и е паметникъ на природния и практиченъ умъ.

26. Въ сѣщата гръцка книга *Τυπικόν* има следнитѣ саморъчно писани на гръцки бележки отъ дѣда Георги Анагностъ:

а) „1869 г. 1 юни. Преставамъ да бжда въ мезлиша и оставамъ въ спокойствие“.

б) „25 августъ 1869 г. Днесъ пристигна известие отъ Русчукъ, че ми се опредѣля пенсия отъ държавното съкровище 600 гр., подъ названиее теке-виза“.